

Prædiken søndag d. 1. marts 2026.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: 1. Mos 12,1-4 & Salme 121 & Rom 4,1-5,13-17 & Joh 3,1-17.

I USA er det ikke ualmindeligt at omtale sig selv som "born again Christian."

Det gjorde f.eks. den tidligere præsident George Busch, der i øvrigt er medlem af The United Methodist Church.

Jeg har til dato tilgode at møde en dansker, som omtaler sig selv som genfødt kristen.

Da Nikodemus står overfor Jesus, triller øjenene rundt i hovedet på ham, da Jesus fortæller ham, at han må fødes på ny.

Jeg forstår, at Nikodemus ser det ganske bogstaveligt, som en kropslig genfødsel. Et menneske kan da ikke for anden gang komme ind i sin moders liv og fødes på ny, som han konstaterer.

Hvis det er det, det handler om, så er der da et par ting med mit korpus, som jeg gerne ser genfødt.

Men det er ikke helt det Jesus siger, han taler om en åndelig genfødsel.

Det samme ser man mange gange underbygget hos Paulus, som taler om at mennesker ved ro forvandles i

2 af 6

en sådan grad, at de får nyt liv. De er ikke længere den samme.¹

Det tænker jeg, at vi kender. Mennesker, som har fundet tro, og nu fremstår helt forvandlede eller forandrede, om du vil.

Måske er du selv en af dem, som efter at have fundet tro og opdaget at Guds kærlighed gælder netop dig, og i dag er du en anden, end den du var.

Jeg synes, vi ser det med mennesker i vores kirke. Jeg kan i alt fald godt nævne nogle.

I så fald er du heldig, og jeg er en smule misundelig. Jeg har det nemlig ikke sådan.

Faktisk har jeg det sådan, at jeg ikke kan huske, at jeg ikke har haft tro. Det er altid der hos mig, med den tvivl, som nu en gang også altid følger med.

Fortællingen her er kernestof i Ny Testamente, selvom vi kun finder den her hos Johannes. Så det er altså en fortælling, som det er godt at lægge sig på sinde, fordi den siger os noget helt centralt om, hvad tro er for noget.

Nikodemus, som står overfor Jesus, er en jødisk lærd. Han er formodentlig farisær og altså virkelig en af den

¹ Hos **Paulus** spiller tanken om *genfødsel* en vigtig rolle, men han bruger ikke altid præcis det samme ord som i senere kristen teologi. I stedet taler han ofte om **nyt liv**, **ny skabning** eller **at dø og opstå med Kristus**
Eksempelvis 2. Kor 5,17 eller Titus 3,5

jødiske elites topfolk. Han er belæst, forstår sig på Gud og jødisk tro og tænkning. Han er en god from mand, men der mangler noget i hans liv. Der er en længsel, som vækkes, når han hører, hvad Jesus siger.

Ofte ser vi farisæerne som i modsætning til Jesus, men tit er det sikkert sådan, at det ofte er dem, som Jesus har en konfrontation med, netop fordi de er tæt på Jesus og aktivt opsøger ham, fordi de vil forstå.

At deres ideverden, så er så radikalt anderledes end det Jesus står for, gør at konfrontationen bliver tydelig.

Og så er det et godt fortælleteknisk greb at gribe sådan en samtale, hvor modsætninger står overfor hinanden.

Sådan fungerer evangelierne, de fortæller historier.

Alt det, Nikodemus har hørt om Jesus, har vækket noget i ham, som han ikke forstår med den vidensbaggrund, han har.

Han ved, at han bare skal se Jesus og skal tale med ham.

Så en sen nattetime, måske fordi han ikke ønsker de jødiske ledere skal se ham, står han altså ansigt til ansigt med Jesus, præcis som han havde længtes efter.

Jesus siger til ham: "Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige."²

Det er på dansk en lidt låst formulering, for indholdet i det græske sprog er lidt mere finurligt. De græske ord

² Joh 3,3

γεννηθῆ ἄνωθεν, som betyder både født igen, men også født ovenfra.³

Personligt foretrækker jeg forståelsen, som født ovenfra idet det fjerner den bogstavelige fornemmelse af det, som helt tydeligt blokerer lidt for Nikodemus, og gør det mere tydeligt, at det er Gud, som er spil.

Når Gud er på spil, sprænges alle rammer og farisæiske regler. Noget nyt bliver til. Nyt liv spirer frem.

Det er meget muligt, at denne fornemmelse af, at blive født på ny, er lidt højtravende for os. For det er alligevel lidt besynderligt, ikke sandt.

Alligevel vil jeg påstå, at det er en del af vores metodistiske DNA, både som historie og teologi.

Historien er den, at vores kirkefar, John Wesley, selv oplevede noget i retning af at blive født ovenfra.

John Wesley var teolog, præst i den anglikanske kirke, leder af en vækkelsesbevægelse - metodisterne. Han var lærer ved Oxford Universitet, dermed må man betegne ham som en rigtig intellektuel.

Johan Wesley underviste, prædikede, skrev og var optaget af at organisere vækkelsen i socialt arbejde.

³ γεννηθῆ ἄνωθεν

be born from above

V-ASP-3S fAdv

5 af 6

Groft sagt var hans teologi og tro funderet i hans glimrende forstand og store intellekt.

Men så skete der noget.

Datoen er den 24. maj 1738 henad kvart i ni om aftenen. Det ved vi helt præcist, fordi John Wesley minutiøst skrev dagbog, og dem har forskerne adgang til den dag i dag.

Den aften deltog John Wesley i det, vi idag vil kalde en smågruppe. Indholdet lyder noget kedeligt, når jeg ser på det i dag. Der var én, der læste op fra Luthers fortale til Romerbrevet i bibelen. Det kan ikke blive meget mere tørt end det.

Mens Wesley lytter til dette, føler han sit hjerte så forunderligt varmt ved tanken om, at Jesu død og opstandelse var for netop ham. Han blev så ramt af Guds kærlighed, at hans tro ikke længere kun var i hovedet, men også blev en hjertesag.

Han var ikke den samme, da han gik, som da han kom.

Dette forandrede ikke kun John Wesley. Det var ikke kun ham, som blev født fra oven, men også hele den bevægelse og senere kirke, som kan komme til at være kirkefader for - vores kirke.

Guds Ånd kan give nyt liv, og i Jesu møde med Nikodemus bliver det klart, at Guds nåde og kærlighed kan gøre et menneske nyt.

6 af 6

Jeg tror, Nikodemus blev en anden. Han forsvarer Jesus, da de roligøse ledere vil dømme ham.⁴ Han kommer med kostbare salver ved Jesu begravelse.⁵

Det kunne Gud gøre med en halvgammel præst, som havde hovedet fyldt med tro, men stadig længtes i sit hjerte.

Det har Gud gjort med mennesker i denne kirke, og ved du hvad, det kan også ske for dig!

Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny. Vinden blæser, hvorhen den vil, og du hører den suse, men du ved ikke, hvor den kommer fra, og hvor den farer hen. Sådan er det med enhver, som er født af Ånden.«⁶

Amen

Salme: 578 Vi rækker vore hænder frem

⁴ Joh 7,45-53

⁵ Joh 19,39-42

⁶ Joh 3,7-8